

[Stærmosse.]

paa, at der foretoges ret betydelige tyske Jordopkøb i Sønderjylland. Det var oven i Købet aabent udtalt fra Kreditanstalt Vogelgesangs Side, at man ved denne Jordpolitik, ved disse Opkøb, tilsigtede en Opmagasinerung af Jorden som et Led i den tyske Grænsepolitik, der tilsigtede en Revision af 1920-Afgørelsen. Det maa beklages, ved et Tilbageblik paa den historiske Udvikling, at der ikke straks efter Genforeningen i 1920 blev gennemført en Lov til Opfyldelse af Grundlovens Løfteparagraf, saaledes at den danske Stat dog havde haft Lovhjemmel for at hindre en saadan fjendtlig Jordpolitik straks fra dens første Begyndelse i Aarene efter 1926.

Regeringen Staining fremsatte ikke noget Lovforslag i Slutningen af 30erne om Udlændinges Adgang til at erhverve dansk Jord, men jeg ved, at et saadant Lovforslag blev udarbejdet et Par Aar før Krigens Udbrud. Det blev imidlertid ikke fremsat for Rigsdagen paa Grund af udenrigsministerielle Betæneligheder. Det er ogsaa værd at bemærke, at Løftet om Lovhjemmel paa dette Omraade blev bibeholdt uændret i det Forslag til en ny Grundlov, som blev forkastet i 1939.

Naar denne Sags Historie skal føres helt op til Dato, maa det ogsaa nævnes, at Spørgsmaalet blev berørt i 1945 af det ærede Medlem Hr. Hjermand, af det ærede Medlem Hr. Nørskov, af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, af mig og af den højtærede Statsminister, der svarede paa en Forespørgsel paa nogenlunde samme Maade som sine Forgængere, Neergaard og Staining.

Min Gruppe har ment, at Tiden nu maa være inde til, at Rigsdagen kan og bør opfylde 1915-Grundlovens Løfte, og at Tiden maa være inde til at indføre lignende Bestemmelser paa dette nogenlunde vigtige Omraade som dem, der er gældende i Norge og Sverige. Min Gruppe har derfor i Samraad med sagkyndige Raadgivere formuleret et Forslag til Lov om Erhvervelse af Rettigheder over fast Ejendom, som vi haaber, at det høje Ting vil tage godt imod.

Et Argument for denne Lovs Nødvendighed finder vi i, at der allerede administrativt er gennemført Forholdsregler, der i Virkeligheden opfylder Grundlovens Løfteparagraf. Som Lovhjemmel for Administrationens Forholdsregler tjener Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., altsaa en midlertidig Lov, hvis Gyldighed sidst er forlænget indtil 31. Marts 1947. Da denne Lovhjemmel er mid-

lertidig, kunde man allerede i dette finde Støtte for Kravet om at faa et mere stabilt og varigt Grundlag for Justitsministeriets nuværende Kontrol med Udlændinges Anbringelse af Midler i dansk Grundejendom. Men hertil kommer, at flere af mine juridiske Raadgivere har udtalt, at de enten finder denne midlertidige Lovhjemmel tvivlsom eller diskutabel. Ogsaa denne Usikkerhed turde være et Argument for at faa gennemført en klar og permanent Lovhjemmel paa dette Felt. Det principale Argument for Lovforslagets Fremsættelse er imidlertid ganske det samme som Motiveringen for, at vor Grundlov er kommet til at indeholde en Løfteparagraf om en saadan Lov, nemlig at der skal være lovlig Mulighed for at forhindre et Opkøb af Jord og Erhvervelse af Rettigheder over fast Ejendom i Danmark paa saadanne Steder og i et saadant Omfang, at det maa skønnes at være imod den danske Stats Interesser.

Jeg skal i det følgende begrænse min Omtale af Lovforslagets Indhold til nogle principielle Bemærkninger, idet jeg med Hensyn til Detailler henviser til de udførlige trykte Bemærkninger til Lovforslaget.

Lovforslagets Titel er som sagt: *Forslag til Lov om Erhvervelse af Rettigheder, over fast Ejendom*. Med denne Titel er det angivet, at Forslaget ikke blot omfatter Udlændinges Erhvervelse af fast Ejendom, men ogsaa Erhvervelse af Panterrettigheder og Brugsret paa længere Tid end sædvanligt. Det er nødvendigt, at Lovforslaget omfatter ogsaa disse sidstnævnte to Former for Rettigheder over fast Ejendom og ikke blot selve den tinglyste Ejendomsret. Hvis man begrænsede sig til den tinglyste Ejendomsret alene, vilde det være meget let for Udlændinge at skaffe sig nogenlunde den samme Rettighed over Ejendomme ved langvarig Brugsret eller ved Panteret, og en Lov paa dette Omraade vilde i saa Fald have ringe Virkning.

Det er ikke Tanken med Lovforslaget at indføre noget Forbud imod Udlændinges Erhvervelse af Rettigheder over fast Ejendom, men kun at skabe Mulighed for, at et saadant i enkelte Tilfælde kan udstedes. Principielt ligger Forslaget her paa nøjagtig samme Linie som den tilsvarende Lovgivning i Sverige og Norge. Vi ønsker fra vor Side ikke at støtte noget Forslag om et almindeligt Forbud, idet historisk Erfaring viser, at Udlændinges Kapitalanbringelse i danske faste Ejendomme har været til uvurderlig Gavn for vort Land. Hvis vi tænkte os, at vore Forfædre samtidig med Gennemførelsen af de store Landboreformer for 150 Aar